

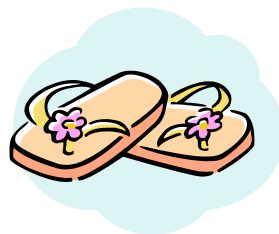
TW- Nytt

«Conservare – Illuminare – Inspirare»

«Bevare – Belyse – Inspirere»

KOMMUNIKASJONSBÆRER

FOR
ODD FELLOW LOGE
NR. 22 THOMAS WILDEY

SOMMERNUMMER
NR. 2 – 2013

Liste over embedsmenn i perioden 2011 - 2013:

Storrepresentant

Erling Nordsjø

Eks Overmestere

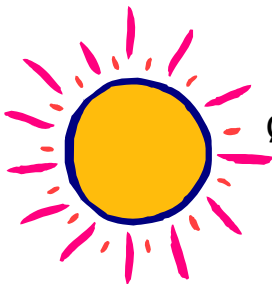
Arnfin Evjen, Bjørn Schau, Oddvar L. Follestad, Svein Solberg, Bjørn Grødtlien, Svein Terje Hermansen, Knut Borgen, Jan Erik Arnesen, Ivar T. Schmidt, Erling Nordsjø, Dag Thorkildsen, Bjørn-Eirik Kirkeberg, Roar Mathiesen og Jørn Arild Mood.

Valgte embedsmenn 2011 - 2013:

Overmester	Knut Borgen
Undermester	Dag Torkildsen
Sekretær	Simen Levinsky
Skattmester	Inge Halfdan Frid
Kasserer	Steinar Lyngroth

Utnevnte embedsmenn 2011 – 2013:

Ceremonimester	Arvid Heier Larsen
Kapellan	Henrik Norland
Inspektør	Ragnar Nybro
Indre Vakt	Erling Berg
Ytre Vakt	Per Rundfors
Arkivar	Thomas Teichmann
Musikkansvarlig	Rolf Arild Ergo
OM Høyre assistent	Hans Petter Jahr
OM Venstre assistent	Oddbjørn Røed
UM Høyre assistent	Roar Breivik
UM Venstre assistent	Jan Fredrik Kvern
CM Høyre assistent	Carl Henrik Bache
CM Venstre assistent	Bjørn Jahr

TW-Nytt redaksjonen

ønsker alle brødrene og deres familier en

Riktig god sommer!

TW-Nytt

KOMMUNIKASJONSBERER FOR
ODD FELLOW LOGE
NR. 22 - THOMAS WILDEY

SOMMERNUMMER – NR. 2 – 2013

Innholdsfortegnelse

LEDER TW-NYTT.....	4
OVERMESTERS SPALTE.....	6
SEKRETÆRSJØRNE	7
ORDENENS LEDERE I UTAKT MED GRASROTA? .9	
VÅRT ETISKE HJØRNE.....	10
ET LITE STYKKE OSLO	12
PASSER ODD FELLOW TIL VÅR TID?	14
OSLOGUTT PÅ LOFOTFISKE.	16
BLI MED PÅ EN ANDERLEDES REISE FOR VENNSKAP, KJÆRLIGHET OG SANNHET;	20
KUNSTNERISK HJØRNE - REIDAR FRITZVOLD ..	25
EN VERDIG LOGEKVELD I FELLESSKAPETS ÅND.	27
BLÅSKJELL A LA PROVENCALE	28
RUNDE FØDSELSDAGER	29
BRUKSANVISNING FOR VÅR NETTSIDE	30
MØTEPROGRAM HØSTEN 2013.....	30

I redaksjonen

Redaktør:

Thomas Teichmann

Redaksjonsmedarbeidere:

Arnfin Evjen

Rune Mediaas

Stein A. Holmsen

Layout:

Calle - Carl Henrik Bache

E-Post adresse:

tw-nytt@calle.no

Redaksjonen avsluttet
den 16.5.2013

OBS!

Inserter står for innsenders
egne meninger uten at
redaksjonen tar stilling til
innholdet

Leder TW-Nytt

Kjære brødre

Igjen er det kommet så langt at vi skal ut på en velfortjent sommerpause. Det er ikke lenge siden vi både feiret Påske og julefestlighetene. Tiden glir unna for oss alle sammen. Denne gang har jeg tenkt å ta opp et tema som skaper en del hodepine i logen vår, både for embetsverket og naturlig nok også for oss brødre generelt. Jeg har lyst til å komme med en liten pekefinger. Tilgi meg for det.

Tema er helt enkelt, logens motto:

Møtt så ofte du kan !

Tendensen i møtefrekvensen i det siste året hos en god del av brødre i vår loge, har vært dalende, farlig dalende. Jeg har ikke lyst til å dvele rundt årsakssammenheng eller å finne unnskyldninger for manglene kontinuitet i fremmøte til våre logemøter. Dette gjelder dessverre også for en del av våre "nye" "yngre" brødre. Etter en del gode fremmøtetakter har tiden mellom fremmøtene blitt lengre og lengre. Jeg stiller meg spørsmålet om hvorfor man er så utålmodig i forventet opplevelse i vår møtekultur og logen spesielle læreprosess for å bli et "bedre menneske".? Ting tar tid!

Hva har vært den forventete opplevelsen ved å melde seg inn i logen? Oppbygning av sosiale relasjoner? Forhåpninger på å bli raskt et "bedre" menneske? Innsikt og erkjennelse og ikke minst læreprosessen i logens hovedformål krever tid og ikke minst tett oppfølging i møtesammenheng. Vi mennesker er ut av natur lit tilbakeholden med å vise "spontane nærhet" til nye ting og ikke minst nye mennesker. Også dette må bearbeides og da gjerne i frekventert fremmøte i logen. Både inne i logesalen og på ettermøtene, hvor vi blir bedre kjent med hverandre. Som er det første skritt i å bygge gode sosiale relasjoner.

Forandring av sin måte å være på trenger påvirkning av fellesskapet, læring gjennom påvirkning av gradspassingene og ikke minst opplevelsen av fordypninger på ettermøter i samtaler og samværet med de eldre brødre. Min svigermor sa engang så treffende:

I en lukket hånd kommer ingenting.

Fritt oversatt ment som **du** må gi noe av deg hvis du vil oppleve felleskap, sosiale relasjoner, endring av ditt menneskesyn og ikke det å minst lykkes med forandringene.

Når det er sagt så håper jeg at jeg også har truffet også en del av våre "gamle brødre" som ikke har vært på logemøte på lenge.

Vi savner dere også!

Derfor denne oppfordring til dere: **Sett av tirsdagen!**

Møtt så ofte dere kan

Ha en vidunderlig og solfylt sommer til dere alle sammen, og la oss møte med ny mot og glød etter sommeren.

(møteplanleggeren ligger bak i bladet, sett av tid nå!)

I V.K. & S

Din redaktør i TW-Nytt og for redaksjonen
Bror Thomas Teichmann

*Hvis det ikke fantes kvinner,
ville all verdens penger være uten betydning.*

Aristoteles Onassis

Overmesters spalte

Kjære brødre!

Når du leser denne utgaven av TW-Nytt har vi hatt vårt siste ordinære logemøte. Det som kun gjenstår er årets sommermøte med damer den 5. juni, en gammel tradisjon som vi har hatt i vår loge, i mange år. Denne gangen skal vi, som du muligens vet, besøke Tollmuseet i Oslo. Jeg håper at mange møter denne kvelden, gjerne sammen med sine damer.

For det nåværende embedskollegiet er det ubønnhørlig slutt! Et nytt embedskollegie skal overta, og jeg ønsker logens nyvalgte embedsmenn lykke til med arbeidet, i de kommende 2 år. Forhåpentligvis har medlemmene av embedskollegiet hatt en interessant, men også krevende 2 års periode. Jeg håper det har vært en lærerik periode, noe annerledes enn en vanlig arbeidsdag, men noe den enkelte føler har vært en bra periode, også for egen utvikling. En stor takk til dere alle.

For meg som Overmester har det vært en interessant men krevende tid. Logens brødre har krav på, når de kommer på våre logemøter, at hver enkelt går hjem igjen på kvelden med en følelse av å ha fått noe igjen for å møte, derfor har kollegiet lagt mye arbeid i å forsøke å skape interessante møter.

Jeg har full forståelse for at arbeid og familie nødvendigvis må gå foran et logemøte, men noen ganger oppleves det at det velkjente uttrykket, "møt så ofte du kan" ikke alltid huskes. Fremmøtet har dessverre vært ganske så lavt på mange av våre møter, og av og til har det vært krevende å få besatt alle stolene i logesalen. Nå skal det også sies at alle de møtene brødre har vært utrolige positive til å "steppe inn" når det har vært behov. En stor takk til dere alle.

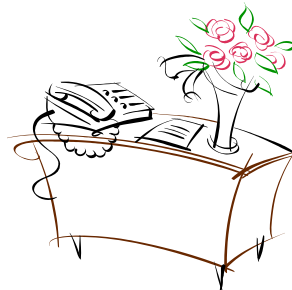
Vi har alle behov for å lade batteriene og jeg håper sommeren vil bli solrik og avslappende.

Jeg ønsker dere alle en riktig god sommer og vel møtt til høsten.

Knut Borgen Overmester

Sekretærshjørne

Kjære Brødre.

Så ble det tid for sommerens siste TW-Nytt i mai 2013. Det er litt underlig å tenke på, men en ny Embedsperiode er straks over. En arbeidskrevende og spennende to-års periode med styre og stell for vår kjære Loge skal avsluttes. Det sittende Embedskollegiet takker for seg. Når du leser dette eksemplaret av TW-Nytt så har avstemmingen over det nye Embedskollegiet funnet sted. Noen medlemmer fortsetter trolig i kollegiet, og noen nye krefter er klare til å ta fatt for første gang.

Jeg skriver disse linjene før siste avstemming for nytt Embedskollegie er foretatt, og vil ikke spekulere i det endelige resultatet. Men, jeg har sagt meg villig til å fortsette en ny periode som sekretær i Loge 22 Thomas Wildey. Dersom Brødrene ønsker det så er jeg Logens Sekretær også i de kommende 2 årene.

Jeg har fått mange hyggelige og gode tilbakemeldinger fra Brødrene om det jeg gjør og måten jeg jobber på. Spesielt virker det som om søndagsmailene jeg sender ut er populære. Dette vil jeg fortsette med videre i neste runde også. Jeg synes det er en flott oppgave å være Sekretær. Det krever at man hele tiden er oppdatert på Logens aktiviteter og planer – og det gir en unik mulighet til å være i kontakt med alle Logens Brødre med både informasjon og tilbakemeldinger.

Vår Loge skal vokse og utvikle seg i fremtiden. Satsningen vi har arbeidet med om rekruttering har båret frukter. Vi har fått noen nye Brødre i våre rekker, men vi trenger flere. Kanskje kommer du i snakk med en mulig kandidat i løpet av sommeren. Fortell ham om Logen og hva vi kan tilby. Kanskje er nettopp du en fadder neste periode, Kjære Bror?

Nå venter noen gode sommermånedene på oss – og en hyggelig ferie når den tid kommer. Jeg håper at alle Brødrene får sine ønsker oppfylt – får ladet sine batterier og stiller med varme, iver og entusiasme når Logen igjen åpner i september.

Minner om at dersom Brødrene har noe på hjertet som Br Sekretær bør vite så kan jeg kontaktes når vi møtes i Logen, pr mobil 41 31 48 66 hvis det haster – eller aller helst pr e-post:

simen.levinsky@vikenfiber.no eller of22sekr@oddfellow.no

E-post er et flott medium, og henvendelser som kommer skriftlig er vanskeligere å glemme – og, nesten umulige å misforstå.

Kanskje kan vi treffes i løpet av sommeren? Dersom noen tar et initiativ så skal jeg formidle det til Brødrene. Jeg treffes alltid på mobil, men minner om at jeg ikke har nett-tilgang på fjellet – ennå.

Så benytter jeg anledningen å ønske alle Brødrene en riktig God Sommer.

Med Broderlig hilsen i
V. K og S.
Simen Levinsky
Sekretær.

**1.gangs nominerte som Loge nr. 22 Thomas Wildey's
valg-embedsmenn for perioden 2013-2015**

OM Thomas Haug
UM Arvid Einebakken
Skr. Simen Levinsky
Skm. Inge Frid
Kass. Carl Henrik Bache

Ordenens ledere i utakt med grasrota?

Nei, det kan de ikke være. De vet jo best. Hvis noen er i utakt, så må det være vanlige logebrødre uten fine regalier og medaljer, slik som jeg.

Men jeg kan likevel ikke dy meg for å komme med en ytring i den anledning. Det jeg har på hjertet vil jeg ikke omtale her, og det gjør det litt vanskelig. Men det er beskrevet i De Tre Kjedeled nr. 1/13 i artiklene "Hvordan skal logesalen forstås" og "Odd Fellow Museum 10 år i 2012", og det er grunnen til dette innlegget. Så, kjære brødre, hvis dere vil forstå bakgrunnen for at jeg skriver dette, så må dere lese disse artiklene. Jeg tar det for gitt at det som skrives i dette bladet er godkjent av vår Ordens ledelse. Redaktøren understreker at det han beskriver ikke er Ordenshemmeligheter, og det har han sikkert rett i, slik det tolkes.

Men for meg som vanlig logebror er dette annerledes. Da jeg ble innviet i vår Orden for 13 år siden var det første synet av logesalen og forklaringen jeg fikk av den, en åpenbaring for meg og en meget positiv opplevelse som jeg aldri vil glemme.

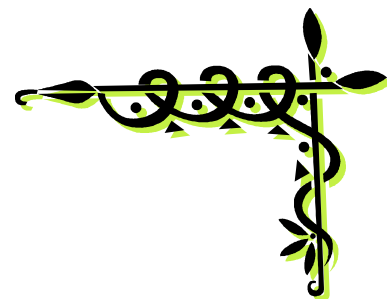
Jeg vil gjerne unne alle nye brødre den samme opplevelsen. Men dersom disse virkelig er interessert i Ordenen når de søker om medlemskap, og bør de være, så kan de nå finne mye av denne "hemmelige" informasjonen i det Ordenen nå gjør tilgjengelig for allmenheten.

"Du står nå i" blir ikke det samme når du allerede var vært inne i logesalen på venneaften (unnskyld: informasjonsmøte), sett bilde av hvordan salen ser ut i flott lyssetting og når du også på forhånd har lest om mye av det du nå ser, opplever og blir fortalt om. Jeg ga nylig uttrykk for noen av disse tankene på et møte i vår Loge og satte stor pris på positive reaksjoner fra andre brødre både i Logemøtet og på ettermøtet.

Til slutt vil jeg anbefale de brødre som ikke har lest artikkelen "Kunne et skritt tilbake bety flere skritt frem?" i TW-nytt nr. 1, 2013 om å lese den. Den viser at vi er flere som tenker i de samme baner.

Med broderlig hilsen i V, K og S

Steinar Lyngroth

ET VENNLIG VESEN - ET VENNLIG ORD

Hvor er det ikke velgjørende å treffe et menneske som har et vennlig vesen. Vi har aldri for mange slike mennesker. Vi er et sterkt folk - et selvbevisst folk - stundom et lukket folk - for vi har jo aldri hatt det helt lett, og livsvilkårene i vårt land er krevende. Så det kan forstås og dermed kanskje unnskyldes, at vi ikke alltid møter opp på trikken eller arbeidsplassen eller hos fotografen så godlyndte som ønskelig kunne være. Per Gynt's forfatter var ikke alltid lutter smil på sin vandring i hovedstaden fra Arbiensgate til Grand. - Og heller ikke var den store dikter på Aulestad noen smørblid herre- for å nevne noen velkjente, få. Vi laster dem ikke.

Vi har hatt mangt og meget å kjempe for, mangt og meget usagt. Og nasjonen var ikke av de blideste, og kunne heller ikke under forholdene være det. Det vennlige smilet møtte en ikke til stadighet omkring det siste århundreskiftet. Det er derfor velgjørende å kunne konstatere en avgjort bedring etter året 1905 og den dermed følgende nasjonale sikkerhet og demokratisering. Vi begynner å få det gode, nabosmilet igjen - og det som er det vennlige vesens ansiktsuttrykk.

Til Odd Fellowship hører et vennlig vesen, en positiv nestekjærlig innstilling til medmennesker, forenet med god vilje, forekommenhet og hjelpsomhet. I amerikanske Odd Fellow blad kan er rett som det er lese:

"Be Odd Fellow – be courteous!" (Vær Odd Fellow - vær høflig!)

Det er en påminnelse som *vi* også kan trenge å ta ad notam. Det vennlige vesen - som har sin rot i et varmhjertet sinnelag - i V. K. og S. - må enhver sann og ekte Odd Fellow oppdra seg seg til. For dermed styrker man Ordenens liv og beriker sitt eget.

Selv det fattigste menneske kan ha en fin gave å gi bort: Et vennlig ord! Selv om vennlige ord ikke koster så meget, hender det at folk sparer meget på dette punkt. De hårde, de onde, de simple ord kommer lett over leppene -

og man hører dem i hjemmet, på arbeidsplassen, i trengselen på gatene. Folk skuler på hverandre - og kan bruke skjellsord for absolutt ingen ting.

VENNLIGE ORD er som musikk i verden. Det gjelder bare å passe på at tonene ikke blir falske- sier den sveitsiske prest og forfatter Johann Caspar Lavater. På samme måte som den gode musikk løfter vårt sinn og våre tanker oppad og gir oss gode og rike opplevelser, således får et vennlig ord oss til å se med større frimodighet på våre vanskeligheter og påkaller det beste i oss.

Men det gjelder spesielt at vennlighet ikke blir påtatt eller falsk. Man kan møte meg en uekte vennlighet, vakre talemåter, høflighetsfraser, hykleri osv. som ikke eier den ringeste verdi. Å vise vennlighet er absolutt ikke en rolle som vi skal innstudere - det skal komme fra hjertet for å kunne nå inn til hjertet hos andre. Det skal være en naturlig vennlighet, som springer ut fra et godt sinn overfor den andre.

Ved graven lyder det alltid vennlige og gode ord om den avdøde. Men den døde har ikke bruk for våre vennlige ord - her kommer de for sent.

"Gi meg en blomst, mens jeg lever, at hjertet kan frydes derved." Det er i dag og i øyeblikket at jeg skal vise vennlighet. - I morgen er det kanskje for sent. Det koster ikke noe å være vennligsinnet - derfor er det ingen grunn til å la det være eller til å vente.

AL

Etisk post nr. 39

En bankansatt er en mann som låner deg paraplyen sin når solen skinner og vil ha den tilbake så snart det begynner å regne.

Mark Twain

Et lite stykke Oslo

Navnet "Oslo" kommer ikke av Loelvens os

Jernbanen har vært med på å forsterke den feilaktige oppfatningen av at Alna het Loelven ved å kalle sine områder for Loenga og Lodalen.

"Oslo-navnet kommer av at byen lå ved Loelvens os!" er en sannhet mange har lært på skolen. Men beklager, det er feil! For i diskusjonen om hva navnet Oslo kommer av er det flere teorier, og mange har opp gjennom tidende argumentert *sin* teori med innlevelse.

Men mens de fleste kun refererte til byhistorie og gammelt talemål, lanserte historiker Peder Claussøn Friis i 1613 like godt sin egenhjemmelagde teori i boka *"Norrigis og omliggende Øers sandferdige Beskriffelse"*. Den gode herr Friis påsto her at den gamle byelv Alna egentlig het Loen, og at byen ved Loens os følgelig het Os-Lo:

"Opsloe haufer sit navn aff den Aae som løber gjennom den Østre Part i Byen, huiken kaldis Loen."

står det å lese i denne Oslos mest seiglivede navneteori. Men i tillegg til å lansere byhistoriens største bløff, bommet Peder Claussøn Friis grovt i grammatikken! Rekkefølgen er feil, for Nidaros heter jo ikke Os-nidar og Røros ikke Os-rør.

Teorien fra 1613 slo imidlertid godt an, for opp gjennom hundreårene gikk man over til å kalle den nederste delen av Alna for Loelven. I tillegg mistet elva all betydning da alle i det utbrente Oslo ble flyttet over til den nye by Christiania. Etter hvert ble kun minnene og skolelærdommen tilbake, og i *den* verdenen kalles nederste delen av Alna fortsatt feilaktig for "Loelven".

Det gale Lo-navnet ble så ytterligere forsterket da jernbanen kalte stedet for lokomotivstall og verksted for "Lodalen", og navnet godsterminalen "Loenga". I tillegg fikk vi også navnet "Lohøgda" da Tveita ble bygget ut. Så med støtte av osloskolenes lære, foredragsholderes påståelighet og jernbanens tyngde, ble Friis' forklaring en vedtatt sannhet utover på 1900-tallet.

Men hvis ikke "Oslo" kan tolkes som "byen ved Loelvens os", hva betyr da navnet? Det siste leddet er enkelt, *lo* betyr "engslette ved vannet" og kan passe godt på den flate Sørenga. Førsteleddet *os* tolkes enten som "ås" eller som "æser" dvs. førkristne guder. Derved framstår to mulige forklaringer på bynavnet Oslo: "Sletta under åsen" eller "Gudenes eng". Hver av oss kan jo velge den man synes er flottest...

I sin "sannferdige beskrivelse" lanserte Peder Clausson Friis i 1613 Oslos navn ut fra Loelven, et elvenavn han rett og slett fant på for å få bynavnet til å stemme.

Utdrag fra «Et Lite stykke Oslo» av Leif Gjerland
ISBN 978-82-8265-052-6
Gjengitt med tillatelse.

Kan kjøpes hos www.haugenbok.no

PASSER ODD FELLOW TIL VÅR TID?

For en tid tilbake fant jeg i en pappeske en del skriftlig logemateriale som min far hadde samlet gjennom et langt logeliv. Blant disse var en liten innbundet bok med tittel «Odd Fellow Ordenen - Lidt historie og etik» skrevet av en dansk logebror, Henry Barlyng, og utgitt av De Danske Lejre i 1961. Blant annet har den et avsnitt med ovennevnte tittel, og med følgende tilleggsspørsmål: «Er ikke Ordenen foreldet og med sine seremonier en levning fra en kultur som i våre dager ikke lenger finnes?»

Jeg synes at de svar forfatteren gir er såpass tankevekkende og spesielle at jeg nedenfor gjengir noen av dem. Dog må man ta hensyn til at forfatterens tanker er nedfelt for over 50 års siden og bærer preg av at samfunnet og logebrødrenes levemåte er kommet et stykke videre.

Hovedbegrunnelsen for hvorvidt Odd Fellow passer i «vår tid», var om Ordenens verdier beror på om den er i stand til å løse menneskelivets sentrale problemer, slik som disse ting fremstår i vår tid og for vår tids mennesker. Forfatteren bygger videre opp sin konklusjon med å fremsette flere gode teser eller påstander som også dagens brødre kan legge seg på sinnet.

«Ordenen vil tale til deg med sin enhet og ro og kalle på alle de gode krefter i deg, slik at du selv kan overvinne usikkerhet og utrygghet.»

«Ordenen gjør ikke noe for deg, men den hjelper deg til selv å gjøre det du ønsker.»

«Ordenen har ingen trøst for din sorg, men den legger sin beroligende hånd på deg og hjelper deg til selv å finne trøstens kilder.»

«Ordene er ingen kirke, men den gir deg muligheter til selv å reise et tempel i ditt eget hjerte basert på din egen tro.»

«Ordenen svarer ikke på din glede, men den gir deg mulighet for å finne en bror som kanskje er fattigere på gleder enn deg selv, og med hvem du kan dele av din overflod.»

«Ordenen tar ikke bort dine bekymringer, men hjelper deg til å finne verdier som setter dine bekymringer på rett plass.»

«Ordenen fjerner ikke din ensomhet, men den gir deg mulighet til å komme inn i en broderkrets som har en virkelig broderkjede, hvor du kan finne den eller dem som blir din venn for livet.»

«Derfor overværer man ikke Odd Fellow-arbeidet i sin loge, men man deltar i det. Hvis man ikke deltar i det, er det tapt.»

Som foran anført ansees Ordenen med sine ritualer og seremonier å ha en materiell eksistens samtidig som logelivet er både rikt og åndelig. Vår erfaring sier oss at disse to former for tilværelse er nært forbundet, som to sider av samme mynt som ikke kan adskilles, som ånd og stoff, som sjel og legeme i vårt eget liv. Men likeså lite som vi kan forestille oss ånden som et resultat av stoffet, likeså lite kan vi forestille oss logelivet som et resultat av ritualer og seremonier. Vi kan kun takke for at vi har funnet denne merkelige materielle verden, som gir oss muligheter for i oss selv å finne verdier som kanskje ellers hadde gått tapt, men som nå gir oss muligheter for å leve det vanskelige livet.

Morgenen etter at man er blitt innviet i Ordenen våkner man heller ikke opp som en virkelig Odd Fellow. Det er noe man selv skal arbeide mot å bli, og det kan koste store anstrengelser og besvær å gi avkall på de vaner eller uvaner man gjennom et langt liv har pleiet. Men for en herlig oppgave å ta fatt på.

Den danske logebror avsluttet sine tanker med følgende vers fra diktsamlingen: «Gule blomster» av str. Hedvig Nielsen.

***Når lyset dæmpes herinde,
og freden slår rod i dit sind,
da tændes en gnist i dit hjerte
bak tankernes tågede spind,
men gnisten skal vokse til flamme,
thi meget endnu skal du lære,
mens skridt for skridt du skal vandre
mot det, som kan styrke og bære.***

Oslogutt på lofotfiske.

Sagene Skole

Klasse 7a på Sagene Skole hadde i skoleåret 1950-51 en kreativ lærer Ruben Berg, som ville ha alle elevene med på en stor arbeidsoppgave. Vi skulle lære om Lofotfiske på en original måte. Vi tok kontakt med **Svarholt skole i Stamsund** hvor alle fikk en brevkontakt for spørsmål om fisket. Alle hadde arbeidsoppgaver som passet den enkelte. Noen lagde en kopi av Stamsund havn i leire på et stort bord. De som likte å tegne, arbeidet med all dokumentasjon på båter, utstyr, garn og fisk. Vi oppsøkte Deichmann for bøker om fisket, vi fikk tilsendt utstyr fra Stamsund og snart så klasserommet ut som en fiskehavn. Det var utstyr og tegninger opphengt overalt og tavlene var omgjort til Stamsund havn.

Arbeiderbladet fikk tak i dette og gjorde et besøk som resulterte i oppslag og bilder i avisen.

Den kjente kunstneren **Henrik Sørensen** kom på besøk og vi fikk ros og veiledning i vårt tegnearbeid. Bakgrunnen for dette besøk kjenner jeg ikke, men dette var noe å fortelle om hjemme, jeg fikk klapp på skulderen av selveste Henrik Sørensen.

Dette store gruppearbeidet var nybrott innenfor folkeskolen og ryktet gikk til **fiskeriminister Reidar Carlsen** som kom på besøk. Han ble meget begeistret, og ville at regjeringen skulle spandere reise til Stamsund for hele

klassen. De ville at vi selv skulle få oppleve lofotfisket og være med fra starten. I Stamsund ble det ordnet slik at alle guttene fikk bo i private hjem under oppholdet.

Vi skulle reise med tog til Trondheim og ta Hurtigruta derfra. Min mor var opptatt av hva jeg skulle ha på meg, og gikk i gang med å sy om min fars vinterfrakk som var blitt for liten til ham, og jeg fikk en svart dobbeltspent pjekker. Spør om jeg var stolt, aldri i mitt liv har jeg vært så begeistret for et plagg. Jeg følte meg som en voksen kar, klar for å reise på lofotfiske. Jeg hadde aldri vært på lengre reise enn til Hamar så spør om dette var populært, togreisen var jo en stor opplevelse, særlig da vi måtte ha hjelp av Dovregubben for å komme oss over Dovre.

Dovregubben var et enormt lokomotiv, sort og majestetisk, med kjempekjele hvor dampen oste ut. Alle ut av toget for å se, mange tok bilder av dette enestående vidunder som skulle hjelpe oss over Dovre.

Vel framme i Trondheim gikk vi om bord i **D/S Lofoten** som hurtigruta het, og her skulle vi være i halvannet døgn. Det var tiden båten trengte, da vi var innom alle tenkelige steder langs kysten.

På den tiden fungerte Hurtigruta også som postbåt, og var stedet for lite til at båten kunne gå inn, kom det en båt ut for å hente post og av og til en passasjer.

Det ble en minnerik tur, styrmannen var en hyggelig og likandes kar som lot oss komme inn i førerhuset vær gang vi passerte steder som han ville fortelle om. Og det ble mye sagn og virkelighet om hverandre og vi slukte det hele rått.

Turen fra Bodø over til Stamsund glemmer jeg aldri, Vestfjorden med Lofotveggen var majestetisk og vakker. Men Stamsund var en yrende havn og ikke stort mer. Store flater uten bebyggelse og en kirke på det høyeste punkt, synlig overalt.

Min brevvenn i Stamsund hadde 7 søsken og ikke plass til meg, men en hyggelig barnløs familie tok seg av meg. De var veldig hyggelige og jeg fikk eget rom med ordentlig seng.

Jeg hadde sett **Jeppe på Berget** med skoleteateret og følte meg som Jeppe i Baronens seng. Ingen ba meg pusse tenner og jeg fikk attpåtil et kremmerhus med sukkertøy da jeg skulle legge meg. For første gang i mitt liv i eget rom. Dette var stort. Hjemme hos meg var vi fire personer som alle sov i stuen, da vi bare hadde et rom og kjøkken.

Lofotfiske starter.

Havna var stappfull av båter, hvert eneste menneske i Stamsund var der. Alt av båter fra store notbåter, små fiskebåter og masse robåter, sto klar. Vi gutta var ombord i Redningsskøyta **J.M. Johannessen** oppkalt etter den største væreier i Lofoten. Høvedsmannen sto med løftet hånd og pistol, og da skuddet gikk startet alle båter for full fart for å få de beste fiskeplasser.

For et liv – sjøen var full av båter og alle dro fisk på alle tenkelige måter. Man skulle tro at det ville bli et fryktelig kaos, med notbåter som kjørte i ring for å sette not mellom alle småbåtene. Merkelig nok var det bare smil og glede blant folk, fisk var det nok av. Vi gutta fikk låne Svenskpilk som vi kastet ut og skreien bet på med en gang. Alle fikk prøve seg og alle dro fisk. Skreien var på mellom 3 og 20 kilo pr. stk. Snart var båtdekket hvitt av melke som sprutet ut av hanskreien når vi dro den om bord. Egentlig rart at vi driver storfangst midt i gytetiden.

Lofotfiske på 50 tallet.

Inne på land kastet de alle fiskehodene i en stor haug som senere skulle til Guanofabrikken. Men først satt ungene med en liten kasse hvor det var en spiker som sto opp i enden. Vi tok et hode og festet det på spikeren mens vi skar tungen ned i kassen. Tungene solgte vi for 3 øre stykket og litt penger ble det av det også. Rogn og lever ble levert til hver sin plass og selve fisken ble hengt opp til tørk på hjeller.

Du kan sikkert tenke deg hvilken stank det var i Stamsund med tusenvis av skrei hengende til tørk og et berg av fiskehoder på størrelse med det største huset i Stamsund.

Tørrfisk i Stamsund.

Utenfor døren til familien jeg bodde hos, hang det også en tørrfisk full av fluer. Men en dag var den borte og jeg hadde bange anelser, jeg visste jo at disse menneskene skulle spise den tørkede fisken. Men merkelig nok syntes jeg fisken var nydelig, men så har jeg aldri i mitt liv hatt noe i mot fiskemiddag. Som guttunge under krigen var jo sild hovednæring og også senere fisket og spiste vi småfisk som abbor og mort, og i sjøen bergnebb, makrell og småtorsk. Tenk for en opplevelse både arbeidsoppgaven og den storslåtte reisen var for en 12-13 år gammel bygutt fra beste østkant i Oslo.

Vi lærte ikke bare om Lofoten, om fisket, om folkene som bodde der og hvor hyggelig alle var. Men vi fikk anledning til å utforske våre egne anlegg og i samarbeid utrette noe meningsfullt. Stor takk til alle involverte som nok ikke lever i dag.

Hilsen Arvid Soelberg.

BLI MED PÅ EN ANDERLEDES REISE FOR VENNSKAP, KJÆRLIGHET OG SANNHET;

- **SKAP EN STØTTESPILLER FOR EN POSITIV UTVIKLING I ET U-LAND**
- **HJELP ET BARN TIL EN TRYGG OPPVEKST OG HØGERE UTDANNING**
- **BLI EN FORPLIKTENDE FADDER**

Min kone og jeg kom lørdag 9. mars hjem til Vikhammer etter en 12 ukers rundtur; New Zealand, Singapore, Filippinene og Thailand. Den 7. februar besøkte vi vår adoptivdatter Ailyn i Iloilo. Et besøk jeg aldri vil glemme og som for ettertiden vil bety svært mye for meg. Min kone ble svært uvel av å se all fattigdommen, spesielt på Filippinene, men jeg ble stimulert til å gi mitt ekstra bidrag igjennom SOS barnebyer. Jeg har som noen av dere vet lang erfaring fra lederstillinger i private og offentlige virksomheter og har alltid arbeidet for å finne bedre og mer kreative løsninger på store oppgaver.

På vegne av oss alle er jeg glad for 27000 nye SOS-faddere i 2012 og hele 17000 ved TV-aksjonen i desember. Og ikke minst Odd Fellows bistand er svært gledelig. Hver fadder betyr svært mye, men kan bety ennå mer gjennom bedre innsikt, forståelse og helhjertet forpliktelse overfor det enkelte barn.

Eksempelvis; I et land som Filippinene hvor 40% av befolkningen lever på svært lite (2 USD eller mindre) vil 150 NOK (55% av giverbeløpet) i måneden bety mye for overlevelse, ikke minst i en vel organisert barneby der mødre gjør en enestående og uvurderlig jobb. I midlertid vil ikke dette være nok for klær og utdanning. Andre støtteprogram fra bedrifter, organisasjoner og det offentlig må til, men er ikke alltid like enkelt å erverve.

Mitt budskap er at svært mange av oss i Norge, ikke minst pensjonister, har evne til å betale det som er nødvendig for at ett eller flere barn skal få en verdig oppvekst og ikke minst en riktig utdanning. Imidlertid krever dette at vi engasjerer oss i barnet - dets evner og behov. En ekstra gave på sommeren kan være til hjelp men er neppe tilstrekkelig. Vi må gi og få noe

mer tilbake - menneskelig kontakt og forvisning om at støtten går til det barnet vi støtter Mao skape større forutsigbarhet for barnet. Jeg vil aldri glemme Ailyns takknemlighet, øyne og sjarme. En 12-åring som gjør det det bra på skolen og som gjennom de neste 10 årene kan (og vil) utvikle seg til å bli en støttespiller i det filippinske samfunnet. Et land med enorme oppgaver ikke minst for fremtidige ledere og teknologer. Hun har allerede bestemt seg for å studere teknologi, da hun er opptatt av både matematikk og språk. En svært positiv tilbakemelding jeg fikk 2 mnd etter besøket. Våre barn i Norge trenger ikke vår økonomiske støtte: barnebarna har som oftes alt de trenger - og kanskje "litt for mye".

La oss utvikle et mer forpliktende fadderskap der fadderen forplikter seg til å støtte ett (eller flere) barn med hjelp - økonomisk og sosialt - til utdanning og integrering i lokalsamfunnet med mulighet for utvikling av et internasjonalt nettverk. Mitt forslag er; I henhold til estimert behov betales et årlig beløp, utover grunnbeløpet på 275 kr pr mnd., til barnets konto - les fond - som vil være nødvendig for utviklingen fram til barnet blir 23 år. Faller fadderen fra i perioden vil restbeløpet inngå til utløsning fra dødsboet ut fra testamentert heftelse. På Filipinene kan det være snakk om 250000 pesos, ca 40-50.000 kr.

Mange av oss, som har forlatt arbeidslivet er i god fysisk form og liker å reise og oppleve utviklingen i andre kulturer.

Alle bør legge turen innom en SOS barneby og finne ut hva fadderbarnet er opptatt av og hvilke evner han eller hun har som kan stimuleres. Det vil gi den enkelte en utrolig opplevelse og en forvisning om at det nytter. De får et personlig forhold til barnebyen og det enkelte barn. Et besøk vil gi økt lyst til å hjelpe og gjøre noe meningsfylt i en verden som blir bare mer og mer ubarmhjertig.

Du får neppe noe personlig forhold til en autogiro, et generelt takkebrev fra lederen av barnebyen eller en takk fra Norge til en ekstra gave.

SOS Children's Village Iloilo har 10-årsjubileum i år. 131 barn og et mange- dobbelt antall barn i lokalsamfunnet blir hjulpet. Hvor mange besøk har dere pr. år spurte jeg - 2-3 var svaret, - etter litt ettertanke - ikke over 10 på disse 10 årene!

Neste år reiser jeg tilbake. En dag i året har vi anledning til å besøke barnebyen. Jeg har en datter i Iloilo som jeg setter like høgt som mine barn og stebarnebarn i Norge og på New Zealand.

Hjelp oss å hjelpe. I Norge har vi nå muligheten til å gjøre noe mer konkret - ikke bare snakke om og administrere vekk hjelpepakker som i liten grad når de som er målgruppen Mange av oss litt eldre har fått dette inntrykket. Hjelp til selvhjelp er den hjelp som nytter for å få store folkegrupper ut av håpløsheten. Dette tar tid og innbyggerne selv må dyktiggjøres. Vi er alle medmennesker. Vi må se hverandre i øynene og erkjenne at vi må hjelpe hverandre. SOS barnebyer gjør langt på veg dette, men kan bli ennå bedre til å stimulere giverne til å ta del i ønsket utvikling. En svært takknemlig oppgave som jeg tror stadig flere vil ta del i. I Norge søker spesielt unge og vi litt eldre etter å gjøre noe meningsfylt i et større perspektiv. Vårt velferdssamfunn har bidratt til bla; sløvhet, selvgodhet og ikke minst grådighet. Politikerne bygger opp under selv- godheten.

"Et sted å høre til" Jeg leser med stor interesse reportasjen i nest siste nr av SOS Magasinet. Jeg ser Zyra i Lipa for meg som mitt eget adoptivbarn Ailyn(12) i Iloilo. Hun har sin tilhørighet i barnebyen - et samfunn, sterkt katolsk og dominert av kvinner. Hun vil alltid være "fillepino" og jeg håper hun vil forbli stolt av sitt land. Imidlertid kan vi faddere gi henne og andre barn en tilhørighet i verden, en dimensjon som kan gi henne og den oppvoksende generasjon tro på framtiden. Vår støtte bør ikke bare være økonomisk - det medmenneskelige betyr til syvende og sist ennå mer. Min adoptivdatter på Filippinene har en familie i Norge og på New Zealand - 5 søsken og 11 barnebarn, flere på hennes egen alder. Flere i storfamilien vil trolig holde kontakten etter at hun fyller 23 år(grensen for opphold i barnebyen på Filippinene). Hun vil kunne få muligheten til å integrere seg mer i den norske familien - henne gruppetilhørighet - utover sine søsken i hjemlandet.

Tilhørigheten vi har til en gruppe er kritisk for hvordan vi fungerer i alle aspekter av livet, sier professor de Moura i nevnte artikkel. Jeg håper SOS barnebyer og ikke minst brødre i Odd Fellow vil ta høyde for denne dimensjonen for barnets beste? Et besøk for fadderen pr år er greit nok - Men jeg håper at SOS barnebyer tar på alvor muligheten for at barna skal få

mulighet til å komme på besøk til fadder- landet under oppveksten. Se for dere følgende; Vårt besøk ga Ailyn mulighet til for første gang å - besøke et stort super-marked(mall) - spise i en restaurant - kaste sin lykkemynt i fonten på et kjent hotell mm. Likeledes er jeg den første mannsperson i hennes liv utover sjåføren i villagen og direktøren. Kontakten med begge kjønn er viktig.

Jeg bruker bevisst (fjern)adoptivdatter eller sønn - ikke fadderbarn. Dette for å markere at et forpliktende fadderskap må gi barnet trygghet både på kort og lengere sikt. Mao barnet må få tilhørighet til en gruppe - vår familie. En vanlig fadderavtale kan sies opp når som helst og ny fadder kommer til- hvis barnet er heldig. Ikke alle barn i barnebyene har fadder.

"La fadderbarnet ditt få en positiv opplevelse gjennom besøk av deg". Jeg vil gjerne dele erfaringer med brødre og drøfte ulike sider ved vår bistand. Tema kan være;

- ønsker du å påvirke oppveksten og utviklingen av ditt fadderbarn
- vil du legge opp en forpliktende økonomisk plan for ditt barn
- vil du legge grunnlag for barnets tilhørighet lokalt og i verden
- vil du gi langsiktig hjelp til ditt barn og den lokale barnebyen og
- vil du legge grunnlaget for barnets/individets kreativitet, integrering og utvikling i samfunnet.
- mao vil du ha et forpliktende fadderskap??

Min visjon for Filippinene. Halvparten av befolkningen på Filippinene er under 23 år. I løpet av de siste 10 årene er det skjedd en befolkningseksplasjon fra 76 mill innbyggere til over 100 mill i 2011(12. største folketall i verden). Veksten i befolkning er større enn veksten i BNP, selv om denne er svært positiv. En betydelig del av økonomien til Filippinene kommer fra innbyggere i utlandet (25%). Investeringer spesielt fra Sør-Korea gir håp. Servicesektoren vokser allerede raskere enn industrien og primærnæringene. Et dilemma er at Filippinene er 3. største katolske land i verden etter 333 års spansk styre. Familieplanlegging er fortsatt et uløst problem selv om president Benigno Aqino presser på. Jeg ser for meg at Filippinene vil og kan satse på å utvikle en bedre infrastruktur (som idag

fungerer svært dårlig) og en velregulert turisme med store muligheter for vekst på mange av de 7000 øyene. Millioner av filippinere kan komme ut av fattigdom. Måtte jeg få leve 15-20 år til å oppleve denne utviklingen. Til sammenlikning er utviklingen i Thailand enorm, turismen blomstrer tross terrortrusselen og mange "thaier" spesielt rundt Bangkok og i syd er kommet ut av den verste fattigdommen. Etter mitt skjønn har Filippinene et større potensiale og kan gi like mye eller mer tilbake til befolkningen.

Fokus i hjelpearbeidet. For langsiktig hjelp til u-land må etter mitt skjønn fokus være å bidra til;

- flere med høyere utdanning
- flere med internasjonalt nettverk
- flere med erfaringer fra utlandet
- flere med respekt for likestilling og kvinnes rolle
- flere med forståelse for et velfungerende demokrati
- flere med forståelse for en målrettet samfunns- og næringsutvikling

Vesentlig er at det utvikles et bredt kvalifisert korrektiv til å utnytte utenlandske investeringer- fra bla Kina, Sør-Korea, US- til beste for landet og befolkningen. Motivene for investeringer i U-land er ikke alltid til det beste for folket.

Er vi mange nok i Norge og den vestlige verden til å tenke og handle i disse baner kan resultatene komme.

Det er individet som må være i fokus - først og sist! Da kan resultatene komme. Det krever tålmodighet.

Jeg ønsker brødrene i Thomas Wildey en riktig god sommer og håper dette temaet vil bli gjenstand for refleksjon og ikke minst handling.

Vikhammer 6.mai 2013/Terje Faye Strand
e-mail; fayestrand@gmail.com

De vellykede blant oss er de som kan tenke ut tilstrekkelig mange oppgaver til å holde de andre i ånde.

Don Marquis

Kunstnerisk hjørne - Reidar Fritzvold

Reidar Fritzvold er født 1920 i Oslo og døde i 1998.

Han betraktes som forrige århundres store norske naturskildrer innen malerkunsten. Hans ekspresjonistiske stil, de brutalt sannferdige fargene, hans respekt og kjærlighet til det ekte, det trivielle og det norske gir bildene hans en usminket identitet.

Motivene varierer, men spanner stadig rundt det trauste og ekte i naturen. Fritzvold prøver ikke å kopiere det norske landskap – han lever seg inn i det – og formidler sine inntrykk med hengivenhet og respekt.

Reidar Fritzvold`s kunst i form av maleri, litografi og tegning finner man i Nasjonalgalleriet og 42 andre norske museer, samt en rekke andre offentlige og private samlinger.

Han var også en av sin tids store portrettmalere og hans portrett av Kong Olav henger på slottet og Dronning Maud til hest, henger i Maudstiftelsen, Trondheim. Statsminister Lars Korvald er i Regjeringsbygget og Lalla Carlsen på Oslo Nye Teater osv.

Litografier ble trykket på vårt verksted og disse har jeg solgt mange av.

Og det første man ser ved besøk hos meg er et stort litografi av Fritzvold "Sigurdsli i Telemark", et flott bilde som beskriver norsk landskap og liv.

På Hytta har jeg et flott bilde av en gammel mølle.

Reidar Fritzvold var innom galleriet ikke så svært lenge før han døde og jeg glemmer ikke hans kommentar da jeg gratulerte med det flotte salg på hans siste maleriutstilling (den ble omtrent utsolgt).

” ja, så trist ” var svaret ”.

Men jeg tror jeg forsto ham, dette er vel som barn man har skapt, som så forsvinner ut av hans liv.

Min datter giftet seg i Uvdal stavkirke og jeg var heldig og fikk tak i et av de siste bilder han hadde laget av denne kirke.

Det henger nå i stuen hos min datter og vil alltid minne om en stor begivenhet, et historisk sted og en stor kunstner.

Hilsen Arvid Soelberg.

Livet består i mer enn bare å øke farten på det.

Mahatma Gandhi

En verdig logekveld i fellesskapets ånd.

Tirsdag den 14.05 hadde Overmester Knut Borgen i vår loge 22. Thomas Wildey invitert til stor og mangfoldig besøk.

Bror Overmester inviterte 4 Telemarks loger til felles gradspasering i den Edle Kjærlighets grad. Gjestene hadde en av resipientene med seg som da ble forfremmet sammen med Rune Olsen fra vår egen loge. Det var registrert inviterte 49 gjester. Gjestene hadde med seg Distrikt Stor Sire, Jan Strøm, Overmester i loge Fidelitas Geir Hole, videre var gjester fra loge Høgenhei, Gregorius Dagssønn og loge Grenmar som hadde i anledningsens besøk leiet en stor buss. Gjestene hadde på dagen stor omvisning på huset. Alt fra museum, kanselliet og de øvrige logebetingete rom ble besøkt.

I tillegg var 31 brødre fra loge 22 Thomas Wildey til stede.

Det var helt utrolig å se at hele B. salen var benket med logebrødre. Lenge siden et slikt syn. Dette minnet om våre "gamle dager".

Gradspasseringen ble gjennomført med verdighet og stor stil. Tusen takk til alle som deltok i seremonien.

På ettermøte ble det servert både god mat, okseragout provencale, fløte gratinerte poteter og som vanlig muntre historier fra undermester Dag Thorkildsen. En vanlig takk til kjøkkenet.

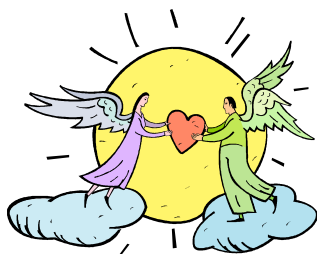
Vår konditor slo til igjen, med en herlig mokka krem kake. (ikke så rart at vår brødre blir rundere og rundere.) Takk Jan Fredrik.

Vi takker for en kjempe fin logekveld av det spesielle slag. Og selvsagt en takk til privatnemden for en meget fin gjennomført vårsemester.

Redaktøren vil benytte anledningen om å ønske alle våre brødre en solfylt og begivenhetsrik sommer. Med god mat og tilhørende forfriskninger.

I V.K. & S

Thomas Teichmann, Redaktør

Blåskjell a la Provencale

2 kg blåskjell
5 stk tomat
1 fedd hvitløk
1 ts basilikum, frisk
1 ts persille, frisk
1 ss olivenolje
0,5 ts salt
1 ts sukker
5 cm purre
1 ss smør

Provençalesaus
2 stk løk
1 stk selleri
0,5 ts timian
1 stk laurbærblad
1 ss tomatpuré
0,25 ts pepper
0,5 stk løk
0,5 stk selleri
50 g parmesanost

basilikum, frisk

Framgangsmåte

Skrubb blåskjellene og kontroller at alle skjellene er lukket. Kast tvilsomme skjell.

Ha blåskjellene i en kjele sammen med finhakket løk, purre, selleri og smør.

Bruk sterk varme og sett på lokk.

Etter 3-4 minutter ristes kjelen 3 ganger, slik at de underste skjellene kommer opp.

Damp videre 3-4 minutter til alle skjellene har åpnet seg.

Kast de skjellene som ikke har åpnet seg etter damping.

Provençalesaus

Skold tomatene slik: Kok opp et par liter vann. Skjær et snitt i toppen på hver tomat. Legg tomatene i det kokende vannet til skinnet løsner. Ha dem straks over i iskaldt vann. Fjern skinnet og skjær tomatkjøttet i biter.

Surr finhakket løk, hvitløk, selleri, basilikum, timian, persille og laurbærblad i olivenolje på svak varme til ingrediensene er myke.

Tilsett tomatpuré og tomaterbitene og la sausen putre på svak varme i 30 minutter.

Smak til med salt, pepper og sukker.

Gratinering

Sett stekeovnen på 300 grader.

Legg grovt salt i bunnen på en ildfast form.

Fjern det øverste skallet på de dampede skjellene og legg dem på saltet i den ildfaste formen.

Det grove saltet gjør at skjellene står støtt.

Fordel provencale sausen over blåskjellene.

Dryss over ost og sett formen i stekeovn på sterk varme i 3-4 minutter til de er gyldenbrune.

Dryss basilikum over, og server straks. Tips: Du kan også bruke ferdigkjøpt pizzasaus eller pastasaus i stedet for hjemmelaget provençalesaus.

Runde fødselsdager

2013:

70 år:

Bastiansen, Karl-Erik	01.07.1943
Myhre, Jan Arvid	23.07.1943
Kvern, Jan-Fredrik	22.08.1943
Rød, Oddbjørn	25.10.1943

65 år:

Aune, Arne Johannes	04.07.1948
---------------------	------------

60 år:

Ergo, Rolf Arild	16.10.1953
------------------	------------

55 år:

Johansen, Lars Bertil	16.09.1958
-----------------------	------------

50 år:

Sørum, Bård Steinar	21.11.1963
---------------------	------------

Hva er penger? Man er vellykket hvis man står opp om morgenen og legger seg om kvelden, og innimellom gjør det man har lyst til.

Bob Dylan

Bruksanvisning for vår nettside

Vi har en flott internettside som vår logebror Erling Nordsjø står bak og han er vår Ordens nettredaktør for www.oddfellow.no På denne internettsiden finner vi mye nyttig informasjon om Odd Fellow Ordenen, hvordan den er organisert, link til alle loger, epost-adresser, tlf.nr m.m.

Her følger en liten bruksanvisning for vår nettside.

1. Skriv: www.oddfellow.no i nettleserens adressefelt
2. Klikk deretter på "Loger / Leir"
3. Klikk på "Thomas Wildey 22"
4. Nå har du kommet til vår loges hjemmeside. Her vil du alltid finne et oppdatert møteprogram, logens ledelse med epost-adresser og tlf.nr. TW-Nytt, interne meddelser pluss mye mer...
5. I feltet til høyre; Storlogens ID-nummer, taster du inn ditt medlemsnummer som du bl.a. finner på baksiden av De tre kjedeled.
6. I feltet Passord; taster du inn ditt fødselsnummer. Eksempel 17051905 og trykk deretter Enter / Logg inn
7. Du har nå tilgang til vår loges Matrikkel og Særlov som du finner på venstre side.
8. Surf rundt på nettsiden – du vil finne mye nyttig informasjon samt at du nå har tilgang til nettbutikken til Odd Fellow Utstyr og Adm.hjelp der du bl.a. finner Nummererte Sirkulære og Matrikkelen for alle medlemmene i Norge.

Lykke til

GULLKORN – Noe å tenke på....

Hilsen Rune Mediaas

Møteprogram HØSTEN 2013

for

Loge nr. 22 Thomas Wildey

TIRSDAG:

10.09	19.00	D O	El	Galla
17.09	19.00	A O	Arbm.	1.g. nom av nevnder
24.09	19.00	B ≡ +	Arbm.	
01.10	19.00	C ≡	Arbm.	2.g. nom og valg av nevnder
15.10	19.00	D O	Instr.	
22.10	19.00	A - +	Ex OM aften	
29.10	19.00	B O	Info.m.	med tirsdagslogene
10.11	13.00	A O	M □	NB ! søndag
12.11	19.00	C O	Arbm.	Torskeaften
19.11	19.00	D O	Sosialaften	
26.11	19.00	A O +		Galla
10.12	19.00	B O	25 Ve.Ju.	
17.12	19.00	C O	Julemøte m/damer	

ALLTID VELKLEDD!

Vi tilbyr **-20%** på
livkjole og losjevest.

-10% på mørk dress, smoking, lakksko,
livkjole skjorte og frakk.

NORDSETH

Bogstadvn. 37 Tlf. 22 56 62 09
Prinsensgt. 21 Tlf. 22 33 23 70

www.nordseth.as | post@nordseth.as

Thomas Wildey
Ordenens første organisator og leder
1782 – 1861

“What Can I Do For You”